

COMPRA, LEE, DIFUNDE

La Verdad nº 97

(abril de 2018)

*Brasil, Gran Bretaña, África
subsahariana*

FMI: "hacer verde la economía",
"ecologizar el crecimiento"

**Catálogo
de Publicaciones
del POSI**

[http://posicuarta.org/
cartasblog/wp-content/
uploads/2017/07/
Catalogo2017.pdf](http://posicuarta.org/cartasblog/wp-content/uploads/2017/07/Catalogo2017.pdf)

Qui és qui al nou govern de Pedro Sánchez

La política que porti a terme el govern que ha format Pedro Sánchez està per veure. Dependrà de molts factors. Tenint només 85 diputats, dependrà de l'aritmètica parlamentària, per descomptat. Però, sobretot, del desenvolupament concret de la lluita de classes. I, naturalment, de la seva pròpia voluntat i per tan de la política que proposi.

Molts analistes diuen que Sánchez ha muntat un govern destinat a preparar, a mitjà termini, unes noves eleccions en les condicions més favorables per al PSOE. I que bona part dels nomenaments ministerials pretenen donar una imatge als eventuals electors. Tal vegada, però aquests nomenaments també projecten un missatge als grans grups financers, a les institucions del Règim de la Monarquia que el govern vol mantenir costat el que costi, i a les institucions de la Unió Europea. La premsa parla que Sánchez ha organitzat un govern "continuista i europeista". Pablo Iglesias, posa l'accent afirmant que hi ha ministres que "agraden al PP i a Ciutadans".

Partint d'un principi molt acceptat que diu que els governs es deuen a la legalitat vigent, que inclou tota la legislació de la dictatorial de la U.E. i la pròpia del règim monàrquic espanyol pretenem analitzar el perfil d'alguns dels principals ministres d'aquest govern.

José Borrell, ministre d'Exteriors, representa una doble garantia. Tota la premsa assenyala el seu "europeisme" (eufemisme que s'utilitza per designar als defensors de la política de la Unió Europea), que li va portar a ser president del Parlament Europeu. Però també s'ha distingit en els últims temps per la seva participació en actes de l'entitat espanyolista Societat Civil Catalana i per proporcionar suposats "arguments" per justificar la repressió contra els polítics independentistes.

Carmen Calvo, vicepresidenta del govern i ministra de relacions amb les Corts i d'Igualtat, reforça el missatge de defensa de la "unitat nacional contra els separatistes". No en va ha estat la interlocutora del PSOE amb el Govern

Rajoy en les negociacions sobre l'aplicació de l'article 155 a Catalunya.

Dolores Delgado, ministra de Justícia. Des de 1993 treballa com a fiscal en l'Audiència Nacional, on va ser una estreta col·laboradora del jutge Garzón i s'ha especialitzat en la persecució als militants d'ETA i de l'*Esquerra Abertzale* i als yihadistes. Suposa una garantia de reforçament de la política repressiva "legal", no a la manera de Jorge Fernández Díaz però en última instància sotmesa a institucions que vénen de la dictadura.

Margarita Robles, ministra de les Forces Armades i del CNI. Ha estat anteriorment sotssecretària de Justícia, després Secretària d'Estat d'Interior (per esborrar la imatge de Vera, cobertura dels GAL, promovent la recerca de Lasa i Zabala). Del 2004 a 2016 ha exercit com a magistrada del Suprem, nomenada pel Consell de Poder Judicial conservador. La seva intenció era unir en un ministeri Justícia i Interior, conformant una sort d'Estat policial "legal", però aquesta pretensió ha xocat amb la resistència de clans de jutges i policies. A canvi d'això, ha exigit el comandament de l'espionatge, del CNI, previsiblement per canviar al seu actual cap, el general Félix Sanz, que ha fracassat totalment a Catalunya, però també per aglutinar i cohesionar les forces de xoc de l'Estat contra els treballadors i els pobles.

Fernando Grande-Marlaska, ministre de l'Interior. Fins ara era vocal del CGPJ designat pel PP. Té una llarga i polèmica- trajectòria com a jutge de l'Audiència Nacional, on es va encarregar d'empresonar per "terrorisme" a Arnaldo Otegi i va instruir el cas Faisà, contra uns suposats fets que relacionaven informació que determinats comandaments policials havien fet arribar a uns activistes d'ETA (per evitar la ruptura de la treva en temps de Zapatero). Marlaska representa l'aparell judicial franquista en estat pur i, en particular, la connivència amb la tortura. Tant el Tribunal Europeu de Drets Humans, en 5 sentències, com els informes del Comitè Europeu per a la Prevenció de la Tortura, així com varis

dels seus companys en la pròpia Audiència Nacional i la Coordinadora per a la Prevenció i Denúncia de la Tortura, han posat de manifest que Grande-Marlaska no va investigar suficientment bé les denúncies de tortures per part de detinguts que estaven sota la seva custòdia ni ha implementat mesures per garantir que no existeixin maltractaments als detinguts. Tampoc sembla que s'hagi distingit en la lluita contra el racisme. En 2016 va declarar que "*necesariamente tengo que entender que [en los CIE] no hay una vulneración de los derechos fundamentales, sino todo lo contrario, una tutela de los mismos*". Criteris perillosos en presència de les "associacions de víctimes" i sobretot de les bandes terroristes de Ciudadanos-Falange.

Nadia Calviño, ministra d'Economia. Segons s'ha fet públic serà la cap de l'àrea econòmica del nou govern, ja que presidirà la Comissió Delegada per a Assumptes Econòmics. El seu nomenament ha estat saludat amb entusiasme per la presidenta del Banc Santander Ana Botín, qui, en un *twit*, ha dit que "*tener a @NadiaCalvino como nuestra nueva ministra de Economía es una garantía de que España seguirá aumentando su peso en las instituciones europeas*". Encara que la cosa va ser més aviat a l'inrevés: Calviño, amb una llarga història de serveis en les institucions de la UE, pot exercir més aviat com una responsable del nucli de la UE enviada per controlar al Govern des de dins, com supercomisaria.

María Jesús Montero, ministra d'Hisenda. Com a Consellera d'Hisenda de la Junta d'Andalusia s'ha distingit per aplicar les majors retallades de tot l'Estat als serveis i els empleats públics. Citem el que diu "*María Jesús Montero presume, con razón, de haber embridado las cuentas de la Junta de Andalucía en los duros años de la crisis. Y lo ha hecho con la única fórmula conocida en las administraciones públicas: aplicando severos recortes al gasto público en personal, tanto en Sanidad como en Educación, lo que le ha deparado al Gobierno andaluz severas críticas y movilizaciones en ambos sec-*

tores.” Des d’Andalusia ha expressat fortes crítiques al model de finançament autonòmic. Ara li pot tocar reformar-ho de la mà de Calviño.

Teresa Ribera, ministra d’Energia i Medi ambient. El seu nomenament ha estat saludat tant per la premsa econòmica com per les organitzacions “ecologistes” més veteranes, com a Ecologistes en Acció, WWF, SEO/BirdLife o Greenpeace. Considerada una experta en canvi climàtic s’ha assegurat que liderarà la “transició energètica”. No obstant això, com a assessora de nombrosos organismes mundials en tema de canvi climàtic, ha mantingut estretes relacions amb els grans lobbies energètics. I el fet que fos la que va donar el vistiplau al projecto Castor de Florentino Pérez posa en dubte la seva independència. En teoria ve a fomentar l’autoconsum solar, donant un nou gir a la política de renovables, en funció, possiblement, dels nous interessos de les energètiques.

Carmen Munt, Ministra de Sanitat. Com a Consellera de Sanitat a València ha recuperat la gestió pública a l’hospital d’Alzira, una decisió molt criticada per la dreta. El PP va organitzar campanya contra ella. També va restituir l’atenció sanitària als sense papers i va suprimir els copagaments xocant amb els tribunals. Encara que també va acomiadar a 16 treballadors de l’Hospital Provincial de Castelló, xocant amb els sindicats (una pancarta de “adéu, Munt” penjava en la porta de l’hospital amb motiu del seu nomenament com a ministra). Els acomiadaments han estat recentment anul·lats pels tribunals.

Meritxell Batet, ministra de Política Territorial. Representant del PSC al govern, li toca bregar amb la qüestió catalana i amb el finançament autonòmic (sent la seva companya M. Jesús Montero, a qui toca presidir el Consell de Política Fiscal, qui ha estat, des del seu lloc a Andalusia, una de les veus

més crítiques.) Recentment nomenada ministra, ha declarat que es proposa revisar els més de 10 recursos del Govern Central al TC que paralitzen d’altres lleis catalanes, s’ha pronunciat a favor de l’acostament dels presos a Catalunya, “*jo veuria amb bons ulls l’acostament a Catalunya, però és decisió del jutge*”. Ha defensat una “reforma federal” de la Constitució, però ha rebutjat la possibilitat d’un referèndum a Catalunya. L’aparell franquista s’ha posat ja en marxa amb tots els motors per impedir que el seu llenguatge “democràtic” vagi molt lluny.

Podrà aquest govern fer front als seus reptes immediats? Haurà d’afrontar de manera immediata dues qüestions claus: Catalunya i les pensions. Serà capaç de prendre mesures per avançar

cap a una negociació política que abordi la qüestió dels presos? S’atrevirà a prendre mesures, encara que siguin parcials, d’acostament dels presos (tant els catalans com els bascos)? Pel que fa a les pensions, respondrà al clam de la majoria social?

Les reivindicacions dels treballadors i del poble català segueixen més que mai sobre la taula. Dóna’ls-hi resposta serà el que marcarà el futur del Govern d’Espanya.

Per la nostra banda considerem que qualsevol mesura positiva que es prengui servirà per avançar i alhora ajudarà a que els treballadors i les seves organitzacions abordin la qüestió central del principal impediment que s’oposa a les aspiracions i reivindicacions dels treballadors i dels pobles: el règim monàrquic.

El periòdic *Informació Obrera* ve publicant un dossier amb els documents de la campanya “**Per la llibertat dels presos polítics catalans**”

Periòdicament actualitzen aquest dossier recollint noves signatures i iniciatives que prenen els adherents a aquesta campanya.

A més en aquest dossier recullen la campanya que responsables i afiliats a UGT estan portant exigint la llibertat de Dolors Bassa, exresponsable sindical d’UGT d’ensenyament i exconsellera d’educació del govern català.

Podeu trobar l’última versió (31 de maig) d’aquest dossier amb tots els documents en: <http://www.informacionobrero.org/?p=1125>

**¡Por la libertad inmediata de los militantes y cargos representativos catalanes!
¡Por el cese de la persecución judicial!**

- Dossier -

Actualizado el 31 de mayo de 2018

- **Llamamiento de sindicalistas y militantes obreros**
- **Respuestas de toda Europa y más**
- **Visitas a cárceles**
- **Delegaciones a embajadas españolas**

Cientos de miles en Barcelona el 15 de abril, con los sindicalistas, por la democracia, por la libertad de los presos políticos.

El 2 de marzo, una primera delegación a la cárcel de Estremera presentaba las adhesiones a los presos y atendía a preguntas de los medios.

Dolors Bassa, Llibertat!

Recogemos unos primeros pasos de la campaña de sindicalistas, militantes obreros y partidarios de la democracia, por la libertad de Dolors. A resaltar el acto del día 7 en Barcelona y la posterior entrega de firmas a la compañera Bassa, exresponsable sindical de la UGT de enseñanza en las comarcas de Gerona y exconsejera de Educación del gobierno catalán.

Esta campaña de ningún modo se contrapone a ninguna otra campaña o iniciativa por la libertad de los/as diputados/as y responsables políticos catalanes presos. Al contrario, se suma a todas ellas para incorporar al máximo de sectores del movimiento obrero y democrático del Estado español y de Europa. Presos políticos, ¡libertat!

Campanya d’extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reus, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reus, et proposem que subscriuguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L’elaboració i enviament d’aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l’edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadors i treballadores, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l’any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com

o entra a la nostra Web: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Partit Obrer Socialista Internacionalista
Secció a Espanya de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Telèfon: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuarta.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuarta